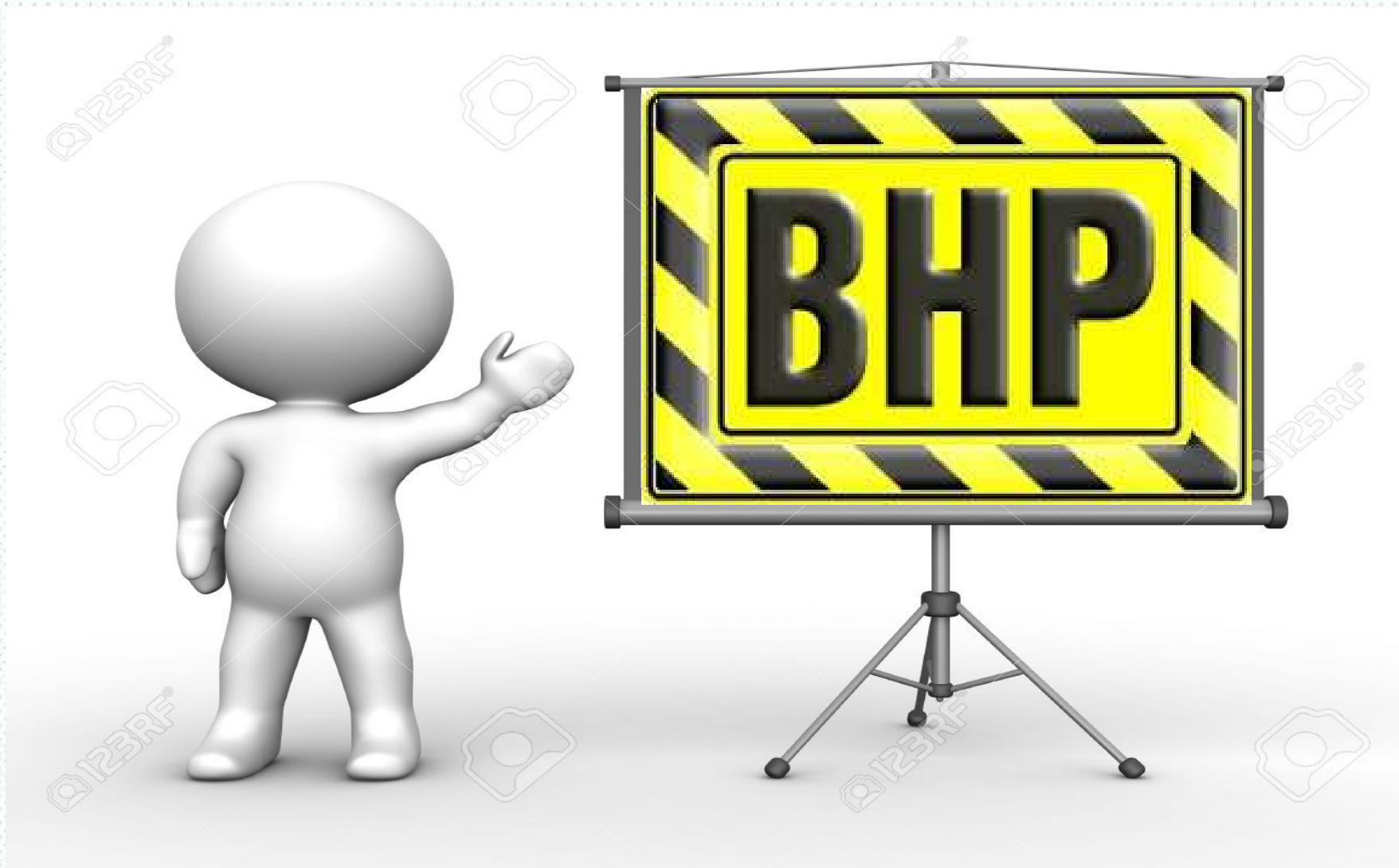

BEZPIECZEŃSTWO I HIGIENA PRACY

Tematyka szkolenia

1. Definicja i wybrane regulacje prawne zakresu BHP, z uwzględnieniem przepisów związanych z wykonywaną pracą.
2. Zagrożenia czynnikami występującymi w procesach pracy oraz zasady i metody likwidacji lub ograniczania oddziaływania tych czynników na pracowników z uwzględnieniem zmian w technologii, organizacji pracy i stanowisk pracy, stosowania środków ochrony zbiorowej i indywidualnej, wprowadzania nowych urządzeń, sprzętu i narzędzi pracy.
3. Okoliczności i przyczyny charakterystycznych dla wykonywanej pracy wypadków przy pracy oraz związana z nimi profilaktyka.
4. Wymagania bezpieczeństwa pracy oraz zasady pierwszej pomocy, ochrony przeciwpożarowej i ewakuacji.
5. Egzamin.

Co to jest BHP? Jaka jest definicja BHP?

Nie ma w polskim prawie, w żadnym przepisie normatywnej definicji bezpieczeństwa i higieny pracy.

Jedynym miejsce, gdzie taką definicję znajdziemy jest norma PN-N-1801:2004, ale zgodnie z ustawą o normalizacji stosowanie Polskich Norm jest dobrowolne.

Zgodnie z definicją wyrażoną w powyższej normie, bhp to: **stan warunków i organizacji pracy oraz zachowań pracowników zapewniający wymagany poziom ochrony zdrowia i życia przed zagrożeniami występującymi w środowisku pracy.**

Inną definicję znajdziemy na stronie Centralnego Instytutu Ochrony Pracy:

BEZPIECZEŃSTWO I HIGIENA PRACY – ogół norm prawnych oraz środków badawczych, organizacyjnych i technicznych mających na celu stworzenie pracownikowi takich warunków pracy, aby mógł on wykonywać pracę w sposób produktywny, bez narażania go na nieuzasadnione ryzyko wypadku lub choroby zawodowej oraz nadmierne obciążenie fizyczne i psychiczne.

Jaki jest cel stosowania przepisów B.H.P?

Głównym celem stosowania przepisów Bezpieczeństwa i Higieny
Pracy jest zmniejszenie występowania ryzyka wypadków przy
pracy.

ŹRÓDŁA PRAWA PRACY W POLSCE

Źródłami prawa pracy w Polsce są:

- Konstytucja,
- Kodeks pracy,
- Ustawy „okołokodeksowe”,
- Rozporządzenia Rady Ministrów,
Ministra Gospodarki i Pracy
i innych ministrów,
- Polskie Normy, jeśli wprowadzono
przepisem obowiązek ich stosowania,
- Regulamin pracy (jeśli jest wprowadzony),
- Układ zbiorowy (jeśli jest zawarty),
- Instrukcje bezpieczeństwa i higieny pracy.

Polskie prawo pracy jest zharmonizowane z ustawodawstwem międzynarodowym w tym z Konwencjami Międzynarodowej Organizacji Pracy, z dyrektywami Wspólnoty Europejskiej oraz jest zgodne z **Europejską Kartą Społeczną podpisaną w Turynie w 1961 r. a ratyfikowaną przez Polskę w 1997**

Regulacje Prawne – Akty prawne

**WYBRANE REGULACJE PRAWNE Z ZAKRESU
PRAWA PRACY DOTYCZĄCE BEZPIECZEŃSTWA I HIGIENY PRACY**

Zgodnie z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej przepisy B.H.P
określają:

Art. 24.

**Praca znajduje się pod ochroną Rzeczypospolitej Polskiej.
Państwo sprawuje nadzór nad warunkami wykonywania pracy.**

Art. 66.

**Każdy ma prawo do bezpiecznych i higienicznych warunków pracy.
Sposób realizacji tego prawa oraz obowiązki pracodawcy określa ustawa.**

**Pracownik ma prawo do określonych w ustawie dni wolnych od pracy i
corocznych płatnych urlopów; maksymalne normy czasu pracy określa
ustawa.**

WYBRANE REGULACJE PRAWNE Z ZAKRESU

PRAWA PRACY DOTYCZĄCE BEZPIECZEŃSTWA I HIGIENY PRACY C. D.

- Ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks Pracy, w szczególności dział X - Bezpieczeństwo i Higiena Pracy, VII- dot. ochrony pracy kobiet, dział IX- dot. ochrony pracy młodocianych,
- Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bhp.
- Rozporządzenie Ministra Zdrowia z 30 grudnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy związanej z wystąpieniem w miejscu pracy czynników chemicznych.
- Ustawa z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.
- Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 marca 2000 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy ręcznych pracach transportowych.

OBOWIĄZKI PRACOWNIKA W ZAKRESIE B.H.P

Obowiązki Pracownika w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy

(Art. 211 KP)

1. Znać przepisy i zasady bhp i stosować się do nich,
2. Brać udział w szkoleniach – wstępnych i okresowych,
3. Wykonywać pracę w sposób zgodny z przepisami i zasadami bhp
– na podstawie wiedzy, uzyskanej ze szkoleń BHP, instrukcji BHP, itd.
4. Dbać o należyty stan maszyn, urządzeń oraz o porządek w miejscu pracy,
5. Stosować środki ochrony zbiorowej i indywidualnej (jeżeli jest to wymagane),
6. Poddawać się wstępnym, okresowym i kontrolnym
badaniom lekarskim i stosować się do wskazań lekarza,
7. Niezwłocznie zawiadomić przełożonego o zauważonym
w zakładzie pracy wypadku,

Obowiązki Pracownika w zakresie Bezpieczeństwa i Higieny Pracy c. d .

8. Współdziałać z pracodawcą i przełożonymi w wypełnianiu obowiązków dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy.
9. Powstrzymać się od pracy, po zawiadomieniu przełożonego, gdy warunki nie odpowiadają przepisom bhp i stwarzają bezpośrednie zagrożenie dla zdrowia i życia pracownika.

Obowiązki Pracownika w zakresie Bezpieczeństwa i Higieny Pracy c. d .

Art. 100. - w myśl Kodeksu Pracy

§ 1. Pracownik jest obowiązany wykonywać pracę sumiennie i starannie oraz stosować się do poleceń przełożonych, które dotyczą pracy, jeżeli nie są one sprzeczne z przepisami prawa lub umową o pracę.

§ 2. Pracownik jest obowiązany w szczególności:

- 1) przestrzegać czasu pracy ustalonego w zakładzie pracy,
- 2) przestrzegać regulaminu pracy i ustalonego w zakładzie pracy porządku,
- 3) przestrzegać przepisów oraz zasad bezpieczeństwa i higieny pracy, a także przepisów przeciwpożarowych,
- 4) dbać o dobro zakładu pracy, chronić jego mienie oraz zachować w tajemnicy informacje, których ujawnienie mogłoby narazić pracodawcę na szkodę,
- 5) przestrzegać tajemnicy określonej w odrębnych przepisach,
- 6) przestrzegać w zakładzie pracy zasad współżycia społecznego.

ODPOWIEDZIALNOŚĆ PORZĄDKOWA PRACOWNIKÓW

Za nieprzestrzeganie przez pracownika ustalonej w organizacji i porządku w procesie pracy, przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, przepisów przeciwpożarowych, oraz sposobu potwierdzania przybycia obecności w pracy pracodawca może stosować:

1. karę nagany
2. karę upomnienia

Za nieprzestrzeganie przez pracownika przepisów bhp lub przepisów przeciwpożarowych opuszczenie pracy bez usprawiedliwienia, stawianie się do pracy w stanie nietrzeźwości lub picia alkoholu w miejscu pracy- **pracodawca może zastosować karę pieniężną.**

Kara pieniężna za jedno przekroczenie nie może być wyższa niż jednodniowe wynagrodzenie pracownika. Łączne kary nie mogą przekroczyć dziesiątej części miesięcznego wynagrodzenia.

Kary nie można stosować po upływie 2 tygodni od momentu powzięcia informacji o naruszeniu przepisów bhp i po upływie 3 miesięcy od dopuszczenia się tego naruszenia.

ODPOWIEDZIALNOŚĆ PORZĄDKOWA PRACOWNIKÓW C. D.

Pracodawca przed wymierzeniem kary powinien wysłuchać pracownika, na okoliczność popełnienia przez niego ww. czynu a także wziąć pod uwagę rodzaj naruszenia obowiązków pracowniczych, stopień winny pracownika oraz jego dotychczasowy stosunek do pracy. Pracownik może wnieść sprzeciw od decyzji o ukaraniu go w terminie 7 dni, a o jego uwzględnieniu lub odrzuceniu decyduje pracodawca po rozpatrzeniu stanowiska reprezentującej pracownika organizacji związkowej.

Odpowiedzialność Pracownika

Pracownik, który wskutek niewykonania lub nierzetelnego wykonania obowiązków pracowniczych ze swojej winy wyrządził szkodę pracodawcy, ponosi odpowiedzialność materialna określona w K.P. Odpowiedzialność musi się mieścić w granicach rzeczywistej straty poniesionej przez pracodawcę (nie może być ona zawyżona). **Natomiast jeśli pracownik wyrządził szkodę umyślnie jest zobowiązany do jej naprawienia w pełnej wysokości.**

ODPOWIEDZIALNOŚĆ PORZĄDKOWA PRACOWNIKÓW C. D.

Odpowiedzialność za mienie powierzone Pracownikowi

Pracownikowi, któremu powierzono z obowiązkiem zwrotu, albo do wyliczenia się:

- 1) pieniądze, papiery wartościowe lub kosztowności,
- 2) narzędzie, instrumenty lub podobne przedmioty, a także środki ochrony indywidualnej oraz odzież i obuwie robocze,

odpowiada w pełnej wysokości za szkodę powstałą w tym mieniu.

Pracownik może się uwolnić od odpowiedzialności jeżeli wykaze, iż szkoda powstała z przyczyn od niego niezależnych, a w szczególności wskutek niezapewnienia przez pracodawcę warunków umożliwiających zabezpieczenie powierzonego mienia.

OBOWIĄZKI PRACODAWCY W ZAKRESIE B.H.P

OBOWIAZKI PRACODAWCY W ZAKRESIE BEZPIECZEŃSTWA I HIGIENY PRACY

(Art. 207 KP)

1. organizować stanowiska pracy zgodnie z przepisami i zasadami bhp (w tym zapewnić gaśnice, apteczki, instrukcje, zapewnić oznakowanie dróg ewakuacyjnych),
2. zapewnić wykonanie zaleceń lekarza sprawującego opiekę zdrowotną nad pracownikami oraz zaleceń społecznego inspektora pracy,
3. zapewnić przestrzeganie przepisów i zasad bhp poprzez nadzór samego pracodawcy lub kierowników, w tym pamiętać o szkoleniach z zakresu BHP,
4. dbać o bezpieczny i higieniczny stan pomieszczeń pracy i wyposażenia technicznego, a także o sprawność środków ochrony zbiorowej i ich stosowanie zgodnie z przeznaczeniem,

OBOWIĄZKI PRACODAWCY W ZAKRESIE BEZPIECZEŃSTWA I HIGIENY PRACY C. D.

5. przeszkolić i wyznaczyć pracowników do udzielania pierwszej pomocy oraz zwalczania pożarów i ewakuacji ludzi,
6. przeciwdziałać dyskryminacji i mobbingowi w pracy,

Pracodawca ponosi odpowiedzialność za stan bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładzie pracy.

WYPADKI PRZY PRACY

Do najpoważniejszych zagrożeń jakie istnieją przy wykonywaniu pracy w obiektach biurowych, magazynach oraz przy wykonywaniu pracy w terenie zaliczyć można:

1. zagrożenia wynikające z niewłaściwego stanu technicznego środków transportowych;
2. konstrukcji regałowych, urządzeń magazynowych i opakowań; zagrożenia wynikające z niewłaściwej organizacji pracy (organizacji stanowiska pracy, nadzoru nad współdziałaniem zespołów ludzkich);
3. zagrożenia wynikające z niedostatecznego nadzoru ze strony personelu kierowniczego nad stosowaniem nakazanych metod i środków pracy oraz sprzętu ochronnego;
4. zagrożenia wynikające z niedostatecznego przygotowania ludzi do określonej pracy (braku szkolenia wstępnego ogólnego, stanowiskowego; braku badań lekarskich, odzieży ochronnej, wprawy w posługiwaniu się urządzeniami technicznymi);
5. zagrożenia porażenia prądem elektrycznym powodowane złym stanem technicznym urządzeń i instalacji oraz niewłaściwą ich obsługą.

6. zagrożenia związane z możliwością potknięcia lub poślizgnięcia, co grozi upadkiem, potłuczeniem lub złamaniem kończyn;
7. zagrożenia związane z poparzeniem się gorącą wodą przy nieumiejętnej obsłudze czajnika;
8. zagrożenia związane upadkiem przedmiotów, towarów z regałów w magazynach i halach sprzedażnych;
9. zagrożenia związane upadkiem osób z wysokości (np. ze schodów, drabin lub innych nieprzystosowanych urządzeń);
10. zagrożenie związane z agresywnym klientem, kontrahentem.

Wypadek przy pracy - to zdarzenie nagłe, wywołane przyczyną zewnętrzną, powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z wykonywaną pracą:

- a) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności albo na polecenie przełożonego
- b) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy nawet bez polecenia
- c) w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze pomiędzy siedzibą pracodawcy, a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy

Ze względu na skutki rozróżnia się wypadki przy pracy:

- 1) śmiertelny** – wypadek, w wyniku którego nastąpiła śmierć w okresie nieprzekraczającym 6 miesięcy od dnia wypadku,
- 2) ciężki** – wypadek, w wyniku którego nastąpiło ciężkie uszkodzenie ciała, takie jak: utrata wzroku, słuchu, mowy, zdolności rozrodczej lub inne uszkodzenie ciała albo rozstrój zdrowia, naruszające podstawowe funkcje organizmu, a także choroba nieuleczalna lub zagrażająca życiu, trwała choroba psychiczna, całkowita lub częściowa niezdolność do pracy w zawodzie albo trwałe, istotne zeszpecenie lub zniekształcenie ciała,
- 3) zbiorowy** – wypadek, któremu w wyniku tego samego zdarzenia uległy co najmniej dwie osoby.

Wypadek traktowany na równi z wypadkiem przy pracy, w zakresie uprawnienia do świadczeń określonych w ustawie, traktuje się wypadek, któremu pracownik uległ:

- w czasie podróży służbowej, chyba że wypadek spowodowany został postępowaniem pracownika, które nie pozostaje w związku z wykonywaniem powierzonych mu zadań;
- podczas szkolenia w zakresie powszechnej samoobrony;
- przy wykonywaniu zadań powierzonych przez organizację związkową – wypadkami zrównanymi z wypadkami przy pracy są tylko te wypadki, które zaistniały przy wykonywaniu zadań zleconych przez organizacje zawodowe mające siedzibę w zakładzie pracy a delegowanie pracownika do pracy na rzecz organizacji zostało ustalone z pracodawcą.

Zgodnie z art.3 ust. 3 30 października 2002 r. za wypadek przy pracy uważa się również zdarzenie nagłe, wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w okresie ubezpieczenia wypadkowego podczas:

- ☐ wykonywania pracy na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia lub umowy o świadczenie usług, do których zgodnie z kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia,
- ☐ wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej (jednoosobowa działalność gospodarcza) w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych.

W sytuacji zaistnienia wypadku przy pracy:

I. Poszkodowany pracownik

1. jeżeli stan jego zdrowia na to pozwala niezwłocznie zgłasza zaistniały wypadek osobie kierującej pracownikami,
2. udziela zespołowi powypadkowemu prowadzącemu postępowanie powypadkowe wyjaśnień dotyczących zaistniałego wypadku oraz przekazuje dokumentację medyczną z określonym urazem doznany wskutek wypadku.

II. Świadek wypadku

1. zapewnia udzielenie pierwszej pomocy osobom poszkodowanym,
2. niezwłocznie zawiadamia osobę kierującą pracownikami o zauważonym w zakładzie pracy wypadku oraz ostrzega współpracowników, a także inne osoby, znajdujące się w rejonie zagrożenia, o grożącym im niebezpieczeństwie,
3. udziela zespołowi powypadkowemu prowadzącemu postępowanie informacji dotyczących zaistniałego wypadku.

III. Pracodawca:

1. podejmuje niezbędne działania eliminujące lub ograniczające zagrożenie, polegające m.in. na zabezpieczeniu miejsca wypadku, w celu uniemożliwienia dokonania zmian w miejscu wypadku oraz na wykluczeniu dopuszczenia do niego osób niepowołanych,
2. zapewnia udzielenie pierwszej pomocy osobom poszkodowanym,
3. ustala w przewidzianym trybie okoliczności i przyczyny wypadku, obowiązek ten realizowany jest poprzez niezwłoczne powołanie przez pracodawcę zespołu powypadkowego,
4. stosuje odpowiednie środki zapobiegające podobnym wypadkom w przyszłości, poprzez m.in. optymalizację organizacji procesów i stanowisk pracy, szkolenia i instruktaże,
5. niezwłocznie powiadamia właściwego inspektora pracy i prokuratora o śmiertelnym, ciężkim i zbiorowym wypadku przy pracy.

Zespół powypadkowy

Pracodawca powołuje zespół powypadkowy, który ma za zadanie ustalić okoliczności i przyczyny wypadku.

W skład zespołu powypadkowego wchodzi:

pracownik służby bhp oraz społeczny inspektor pracy (SIP), lub – w przypadku braku powołanego SIP – przedstawiciel pracowników, wskazany przez organizacje związkowe reprezentujące pracowników, posiadający aktualne zaświadczenie o ukończeniu szkolenia w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy,

Uwaga! Ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku, który miał miejsce na terenie innego zakładu pracy, dokonuje zespół powypadkowy powołany przez pracodawcę poszkodowanego, w obecności przedstawiciela pracodawcy, na którego terenie miał miejsce wypadek.

Zadania zespołu powypadkowego

1. Dokonuje oględzin miejsca wypadku, stanu technicznego maszyn i innych urządzeń technicznych, stanu urządzeń ochronnych oraz bada warunki wykonywania pracy i inne okoliczności, które mogły mieć wpływ na powstanie wypadku.
2. Sporządza szkic lub wykonuje fotografię miejsca wypadku.
3. Wysłuchuje wyjaśnień poszkodowanego, jeśli stan jego zdrowia na to pozwala.
4. Zbiera informacje od świadków wypadku.
5. Zasięga opinii lekarza sprawującego opiekę zdrowotną nad pracownikami lub innych specjalistów.
6. Dokonuje prawnej kwalifikacji wypadku.
7. Określa środki profilaktyczne oraz wnioski w szczególności wynikające z oceny ryzyka zawodowego na stanowisku pracy, na którym wystąpił wypadek.

- 8) **sporządza, nie później niż w terminie 14 dni od dnia uzyskania zawiadomienia o wypadku, protokół powypadkowy zgodnie z obowiązującymi przepisami w tym zakresie,**
- 9) **zapoznaje poszkodowanego pracownika lub członka rodziny zmarłego pracownika z treścią protokołu powypadkowego, pouczając o prawie zgłoszenia uwag i zastrzeżeń do zawartych w nim ustaleń; w przypadku zgłoszenia uwag dołącza je do protokołu powypadkowego i przekazuje właściwej osobie zarządzającej**
- 10) w przypadku odmowy pisemnego potwierdzenia przez poszkodowanego pracownika lub członka rodziny zmarłego pracownika, zapoznania się z treścią protokołu powypadkowego, sporządza notatkę o odmowie podpisania i załącza do protokołu,
- 11) **przekazuje pracodawcy protokół powypadkowy w celu jego zatwierdzenia, nie później niż w terminie 5 dni od dnia jego sporządzenia,**
- 12) Członek zespołu powypadkowego ma prawo złożyć do protokołu powypadkowego zdanie odrębne, które powinien uzasadnić. W przypadku rozbieżności zdań członków zespołu powypadkowego o treści protokołu powypadkowego decyduje pracodawca.

Protokół powypadkowy

- ✓ **Zatwierdzony protokół powypadkowy pracodawca niezwłocznie przekazuje poszkodowanemu pracownikowi.**
- ✓ **Pracodawca jest zobowiązany przechowywać protokół powypadkowy wraz z pozostałą dokumentacją powypadkową przez 10 lat.**

Z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługują następujące świadczenia:

- 1) została wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową; **przysługuje od pierwszego dnia „zasiłek chorobowy”** — dla ubezpieczonego, którego niezdolność do pracy spowodowana **absencji w wysokości 100%, (nie mylić z zasiłkiem chorobowym za chorobę !!!!),**
- 2) „świadczenie rehabilitacyjne” — dla ubezpieczonego, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja rokują Odzyskanie zdolności do pracy; **nie dłużej niż 12 miesięcy w wysokości 100%,**
- 3) „jednorazowe odszkodowanie” — dla ubezpieczonego, który doznał stałego lub Długotrwałego uszczerbku na zdrowiu; **w wysokości 20% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w Polsce za ubiegły rok za każdy procent uszczerbku na zdrowiu**
- 4) „jednorazowe odszkodowanie” — dla członków rodziny zmarłego ubezpieczonego
Lub rencisty; w wysokości 18-krotnego przeciętnego wynagrodzenia
(dla małżonka lub dziecka), 9-krotnego przeciętnego wynagrodzenia
(dla innych – rodziców),
- 5) odpowiednie renty

W jakich przypadkach i kiedy nie przysługuje pracownikowi świadczenie powypadkowe.!!!

Kto nie otrzyma świadczenia? (w myśl art. 21 Ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych Dz.U. nr 199 poz. 1673 z późn zm.)

Pracownik, który z własnej winy spowodował wypadek przy pracy, nie otrzyma świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego. W przypadku, kiedy wyłączną przyczyną wypadku przy pracy było udokumentowane naruszenie przez pracownika przepisów dotyczących ochrony zdrowia i życia, które zostało spowodowane umyślnie, pracownik nie otrzyma wynagrodzenia.

Na świadczenie nie może także liczyć **pracownik, który zachował się rażąco niedbale.**

Rażące niedbalstwo to takie zachowanie, kiedy pracownik:

- przewiduje skutki swojego zachowania, ale myśli, że ich uniknie,

lub

- nie przewiduje skutków swojego zachowania, a może i powinien je przewidzieć.

PRACOWNIK O KAŻDYM ZAISTNIAŁYM ZDARZENIU W MIEJSCU
PRACY, CZY TO WYPADKU CZY O INNYCH OKOLICZNOŚCIACH,
KTÓRE MOGĄ MIEĆ WPŁYW NA MIEJSCE PRACY A CO ZATEM IDZIE
TAKŻE NA WYPADKI W MIEJSCU PRACY JEST ZOBOWIĄZANY
NIEZWŁOCZNIE POINFORMOWAĆ O ZAISTNIAŁYM FAKCIE
BEZPOŚREDNIEGO PRZEŁOŻONEGO, A ON SAM PRACODAWCĘ I
SŁUŻBY BHP W DANYM ZAKŁADZIE PRACY. !!!

W jakich przypadkach i kiedy nie przysługuje pracownikowi świadczenie powypadkowe. c. d. !!!

Prawa do świadczeń powypadkowych nie nabędzie także pracownik, który w czasie wypadku

- był nietrzeźwy, co przyczyniło się do wypadku.
- był pod wpływem środków odurzających lub substancji psychotropowych.

a także jeżeli pracownik, który uległ wypadkowi w pracy nie otrzyma świadczenia, jeśli zachodzi podejrzenie iż znajduje się on pod wpływem alkoholu lub substancji odurzających i odmówi poddania się stosownym badaniom.

Na świadczenie nie może także liczyć pracownik, który swoim zachowaniem uniemożliwia przeprowadzenie badań na ustalenie zawartości alkoholu, środków odurzających lub substancji psychotropowych w organizmie.

Choroba zawodowa

Choroba zawodowa

Za chorobę zawodową zgodnie z przepisami zawartymi w art. 235¹ kodeksu pracy uważa się chorobę, wymienioną w wykazie chorób zawodowych, jeżeli w wyniku z oceny warunków pracy można stwierdzić bezspornie lub z wysokim prawdopodobieństwem, że została ona spowodowana działaniem czynników szkodliwych dla zdrowia występujących w środowisku pracy albo w związku ze sposobem wykonywania pracy, zwanych „narażeniem zawodowym”.

Choroba może zostać uznana za chorobę zawodową wtedy, gdy wystąpią łącznie dwa warunki:

- ✓ choroba występuje w ustalonym prawem wykazie chorób zawodowych,
- ✓ choroba została wywołana czynnikami szkodliwymi dla zdrowia występującymi w środowisku pracy lub sposobem wykonywania pracy.

Zgłoszenia podejrzenia choroby zawodowej może dokonać:

- pracodawca,
- lekarz podmiotu właściwego do rozpoznania choroby zawodowej,
- pracownik lub były pracownik, który podejrzewa, że występujące u niego objawy mogą wskazywać na taką chorobę, przy czym pracownik aktualnie zatrudniony zgłasza podejrzenie za pośrednictwem lekarza sprawującego nad nim profilaktyczną opiekę zdrowotną,
- były pracownik zgłasza podejrzenie choroby zawodowej bezpośrednio do poniżej wymienionych organów.

Podejrzenie choroby zawodowej zgłasza się: właściwemu państwowemu inspektorowi sanitarnemu; właściwemu okręgowemu inspektorowi pracy.

Właściwy państwowy inspektor sanitarny, który otrzymał zgłoszenie podejrzenia choroby zawodowej wszczyna postępowanie

Zgłoszenie podejrzenia choroby zawodowej oraz jej rozpoznanie może nastąpić u pracownika lub byłego pracownika w okresie jego zatrudnienia lub po ustaniu zatrudnienia, nie później jednak niż w okresie określonym w wykazie chorób zawodowych.

WYPADEK W DRODZE DO PRACY I Z PRACY

Wypadek w drodze do pracy i z pracy jest to wypadek, któremu uległ pracownik w drodze do pracy lub z pracy, pod warunkiem, że droga była najkrótsza, lub najbardziej dogodna ze względów komunikacyjnych dla poszkodowanego oraz, że nie została przerwana. Definicja zgodna z ustawą z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.)

Za drogę do pracy lub z pracy uważa się również drogę do miejsca zwykłego spożywania posiłków, miejsca innego zatrudnienia, miejsca pobierania nauki. Zasady postępowania w związku z wypadkiem w drodze do pracy i z pracy określa rozporządzenie MPiPS z dnia 24 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad oraz trybu uznawania zdarzenia za wypadek w drodze do pracy lub z pracy, sposobu jego dokumentowania, wzoru karty wypadku w drodze do pracy i z pracy oraz terminu jej sporządzenia (Dz. U. Nr 237, poz. 2015).

Ubezpieczony, który uległ wypadkowi w drodze do pracy lub z pracy, zawiadamia niezwłocznie o tym fakcie pracodawcę lub podmiot, na rzecz którego miał świadczyć lub świadczył pracę.

Ustalenia dotyczące okoliczności i przyczyn wypadku w drodze do pracy lub z pracy zamieszcza się **w karcie wypadku w drodze do pracy lub z pracy dla ubezpieczonych będących pracownikami, kartę sporządza pracodawca w ciągu 14 dni.**

Uznanie zdarzenia za wypadek w drodze do pracy lub z pracy następuje na podstawie:

- ✓ oświadczenia poszkodowanego, członka jego rodziny lub świadków co do czasu, miejsca i okoliczności zdarzenia;
- ✓ informacji i dowodów pochodzących od podmiotów badających okoliczności i przyczyny zdarzenia lub udzielających poszkodowanemu pierwszej pomocy;
- ✓ ustaleń sporządzającego kartę wypadku w drodze do pracy lub z pracy.

Osoba poszkodowana będąc płatnikiem składek ubezpieczenia społecznego, w razie wypadku w drodze do pracy lub z pracy nabywa uprawnienia:

- ☐ do świadczenia chorobowego za czas niezdolności do pracy w wysokości 100% należnego wynagrodzenia,
- ☐ prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Niezależnie od tego pracownik poszkodowany w wypadku w drodze do pracy lub z pracy może na drodze sądowej dochodzić odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu od sprawcy wypadku.

Ryzyko zawodowe

Co to jest ryzyko zawodowe?

Jest to prawdopodobieństwo wystąpienia niepożądanych zdarzeń związanych z wykonywaną pracą powodujących straty, w szczególności wystąpienia u pracowników niekorzystnych skutków zdrowotnych, w wyniku zagrożeń zawodowych występujących w środowisku pracy lub sposobu wykonywania pracy.

W jaki sposób wykonuje się ocenę ryzyka zawodowego:

Ocena ryzyka polega na identyfikowaniu znaczących zagrożeń występujących w miejscu pracy lub wynikłych z działalności przedsiębiorstwa.

Zagrożeniem określa się stan środowiska pracy mogący spowodować wypadek lub chorobę (mogą to być przedmioty, substancje, urządzenia, maszyny, metody pracy, środowisko pracy lub inne aspekty organizacji pracy)

W rezultacie ocena ryzyka zawodowego powinna dać odpowiedź na osiem podstawowych pytań:

- co stanowi zagrożenie?
- kto podlega ryzyku?
- jakie istnieje zagrożenie urazowe?
- jakie elementy można zmienić?
- jakie jest prawdopodobieństwo wystąpienia awarii?
- jak można zabezpieczyć się przed awarią?
- jakie są szanse wystąpienia urazów w wypadku awarii?
- jak można zabezpieczyć ludzi w przypadku wystąpienia awarii lub gdy - narażenie na niebezpieczeństwo jest nieuniknione?

Spożywanie Alkoholu

Kierownik zakładu pracy lub osoba przez niego upoważniona mają

OBOWIĄZEK NIEDOPUSZCZENIA DO PRACY PRACOWNIKA

jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie, że stawiała się ona do pracy po spożyciu alkoholu, środków odurzających, lub substancji psychotropowych albo spożywała alkohol w miejscu pracy.

Na żądanie kierownika zakładu pracy lub osoby przez niego upoważnionej, a także na wniosek pracownika przeprowadza się badanie stanu trzeźwości, które to wykonują uprawnione organy powołane do ochrony porządku publicznego (np. policja).

Spożywanie Alkoholu c. d.

Zaś zabieg pobrania krwi na badanie dokonuje fachowy pracownik służby zdrowia.

Okoliczności stanowiące podstawę decyzji powinny być podane pracownikowi do wiadomości zgodnie z:

Art. 17.3 ustawy z dnia 26.10.1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, (Dz. U. Z 2007 r. Nr 70, poz. 473)

NADZÓR I KONTROLA PRZESTRZEGANIA PRAWA PRACY

Nadzór i Kontrola przestrzegania Prawa Pracy

NADZÓR NAD WARUNKAMI PRACY

- Państwowa Inspekcja Pracy
- Państwowa Inspekcja Sanitarna

- Inspekcja Ochrony Środowiska

- Państwowa Straż Pożarna

- Urząd Dozoru Technicznego

- Policja

Państwowy nadzór nad warunkami BHP w firmie

Państwowy nadzór nad warunkami pracy – Państwowa Inspekcja Pracy.

Państwowa Inspekcja Pracy jest organem powołanym do nadzoru i kontroli przestrzegania prawa pracy, w szczególności przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy.

PAŃSTWOWA INSPEKCJA PRACY:

- Nadzór i kontrola przestrzegania przez pracodawców prawa pracy
- Uczestniczenie w przejmowaniu do eksploatacji wybudowanych lub przebudowanych zakładów pracy albo ich części
- Udział w badaniu okoliczności i przyczyn wypadków przy pracy
- Ściganie wykroczeń przeciwko prawom pracownika określonym w kodeksie pracy i innych związanych z wykonywaniem pracy

Państwowy nadzór nad warunkami pracy - Państwowa Inspekcja Sanitarna.

Państwowa Inspekcja Sanitarna podlega ministrowi zdrowia, a kieruje nią Główny Inspektor Sanitarny.

Została powołana w celu ochrony zdrowia ludzkiego przed wpływem czynników szkodliwych lub uciążliwych oraz w celu zapobiegania powstawaniu chorób zakaźnych i zawodowych.

Pełni nadzór nad warunkami:

- higieny środowiska,
- higieny pracy w zakładzie pracy,
- higieny nauczania, wychowania, wypoczynku, rekreacji,
- zdrowotnymi żywności, żywienia i przedmiotów użytkowych.

Do zakresu nadzoru sanitarnego należą także:

- uzgadnianie projektów zagospodarowania przestrzennego,
- uczestnictwo w dopuszczaniu do użytkowania obiektów budowlanych, środków komunikacji wodnej, lądowej, powietrznej,
- utrzymanie należytego stanu higienicznego zakładów pracy, warunków zdrowotnych produkcji,
- dbałość o warunki zdrowotne środowiska pracy.

Państwowy nadzór nad warunkami pracy - Urząd Dozoru Technicznego.

Działalność Urzędu Dozoru Technicznego (UDT)-

jest prowadzona na podstawie ustawy z dnia 21.12.2000 r. o dozorcze technicznym i polega na sprawowaniu dozoru technicznego nad urządzeniami technicznymi stwarzającymi zagrożenie dla życia lub zdrowia oraz mienia i środowiska.

UDT podlega ministrowi właściwemu do spraw gospodarki.

Spółeczny nadzór nad warunkami pracy

Związki zawodowe- mają prawo dokonywania oceny warunków pracy, sprawowania kontroli nad przestrzeganiem przepisów prawa pracy, a w szczególności przepisów i zasad bhp oraz kierowania działalnością społecznej inspekcji pracy i współdziałania w tym zakresie z Państwową Inspekcją Pracy.

Spółeczna Inspekcja Pracy (SIP)- jest służbą społeczną pełnioną przez samych pracowników. Ma na celu zapewnić bezpiecznych i higienicznych warunków pracy oraz ochronę uprawnień pracowniczych, określonych w przepisach prawa pracy.

Spółeczni inspektorzy pracy, których uprawnienia przybliżone są do uprawnień inspekcji zawodowej mają prawo:

- kontrolować stan budynków, maszyn, urządzeń technicznych i sanitarnych z punktu widzenia bhp,
- kontrolować przestrzeganie przepisów prawa pracy,
- uczestniczyć w ustalaniu okoliczności i przyczyn wypadków przy pracy jako członkowie zespołów powypadkowych.

PROFILAKTYKA ZDROWOTNA

Normy Dźwigania

Masa przedmiotów, ładunków lub materiałów podnoszonych i przenoszonych przez jedną osobę nie może przekraczać:

Częstotliwość wykonywanych prac	Praca stała	Praca dorywcza
Kobiety	12 kg	20 kg
Mężczyźni	30 kg	50 kg

Zespołowe ręczne przemieszczanie przedmiotów, ładunków lub materiałów

Przenoszenie przedmiotów, ładunków lub materiałów, których długość przekracza 4 m oraz masa przekracza 30 kg dla mężczyzn i 20 kg dla kobiet, powinno odbywać się zespołowo, pod warunkiem aby na jedną osobę przypadała masa nieprzekraczająca:

Częstotliwość wykonywanych prac	Praca stała	Praca dorywcza
Kobiety	10 kg	17 kg
Mężczyźni	25 kg	42 kg

Przemieszczanie przedmiotów, ładunków lub materiałów za pomocą poruszanych ręcznie wózków oraz taczek

Dopuszczalna masa ładunku przemieszczanego na wózku po terenie płaskim o twardej i gładkiej nawierzchni, łącznie z masą wózka, nie może przekraczać następujących wartości:

Lp.	Warunki przemieszczania ładunków	Mężczyźni		Kobiety	
		wózki 2-kołowe	wózki 3-kołowe	wózki 2-kołowe	wózki 3-kołowe
1	2	3	4	5	6
1	Przemieszczanie po terenie o nachyleniu nieprzekraczającym 5%	350 kg	450 kg	140 kg	180 kg
2	Przemieszczanie po terenie o nachyleniu większym niż 5%	250 kg	350 kg	100 kg	140 kg

Organizacja ręcznych prac transportowych dla kobiet w ciąży lub karmiących dziecko piersią

Dla kobiet w ciąży:

- 1) masa podnoszonego i przenoszonego przedmiotu,
- 2) ładunku lub materiału nie może przekraczać 3 kg,
- 3) ręczne podnoszenie pod górę przy pracy stałej oraz przy pracy dorywczej przedmiotów, ładunków lub materiałów nie może przekraczać 1kg,
- 4) nie można powierzać ręcznego przetaczania i wtaczania przedmiotów o kształtach okrągłych oraz udział w zespołowym przemieszczaniu przedmiotów,
- 5) nie można powierzać ręcznego przenoszenia materiałów ciekłych - gorących, żrących lub o właściwościach szkodliwych dla zdrowia,
- 6) nie można powierzać przewożenia ładunków na wózku jednokołowym (taczce) i wózku wielokołowym poruszonym ręcznie,

Dla kobiet karmiących dziecko piersią:

- 1) masa przedmiotów, ładunków lub materiałów nie może przekraczać:
 - a) 6 kg – przy pracy stałej,
 - b) 10 kg – przy pracy dorywczej.

nie można powierzać ręcznego przemieszczania przedmiotów o masie przekraczającej 6 kg – na wysokość 4 m lub na odległość przekraczającą 25 m

PROFILAKTYCZNA OCHRONA ZDROWIA ORAZ BADANIA LEKARSKIE

Podstawową zasadą działania służby bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładzie pracy jest ograniczenie oddziaływania czynników niebezpiecznych, szkodliwych i uciążliwych na pracownika.

Pracownik w czasie zatrudnienia przechodzi badania:

Badania wstępne - podlegają im nowo przyjmowane osoby pracownicy młodociani oraz inni pracownicy przenoszeni na inne stanowiska pracy.

Badania okresowe - podlegają im pracownicy zatrudnieni na stanowiskach o dużym ryzyku zawodowym. Częstotliwość badań wyznacza lekarz.

Badania kontrolne - podlegają im pracownicy, których okres leczenia i niezdolność do pracy przekroczyła 30 dni.

PROFILAKTYCZNA OCHRONA ZDROWIA ORAZ BADANIA LEKARSKIE

**Pracownik, który nie przedstawił aktualnego
orzeczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań do pracy na
określonym stanowisku nie może zostać dopuszczony
do pracy !!!**

Ochrona kobiet przy pracy

Art. 176 Kodeksu Pracy stanowi, że nie można zatrudniać kobiet w ciąży i karmiących dziecko piersią przy niektórych pracach.

Pełny wykaz prac wzbronionych kobietom zawiera załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 kwietnia 2017 r. w sprawie wykazu prac uciążliwych, niebezpiecznych lub szkodliwych dla zdrowia kobiet w ciąży i kobiet karmiących dziecko piersią.

ERGONOMIA STANOWISKA PRACY

ERGONOMIA STANOWISKA PRACY:

Ergonomia – to nauka zajmująca się związkami zachodzącymi pomiędzy człowiekiem a jego zajęciem, sprzętem i otoczeniem (materialnym) w szerokim znaczeniu włączając w to w szczególności pracę.

Pod pojęciem ergonomii w miejscu pracy rozumiemy pomieszczenia przeznaczone na pobyt pracowników w celu wykonywania pracy. Pomieszczenia te i ich wyposażenie powinny zapewniać pracownikom bezpieczne i higieniczne warunki pracy.

W szczególności powierzchnia pomieszczeń pracy i ich wysokość powinny być dostosowane do rodzaju wykonywanej pracy, stosowanych technologii oraz czasu przebywania pracowników w tych pomieszczeniach. Na każdego z pracowników jednocześnie zatrudnionych w pomieszczeniach stałej pracy (tj. tych, w których pracownicy przebywają powyżej 4 godzin) powinno przypadać co najmniej 13 m³ wolnej objętości pomieszczenia oraz co najmniej 2 m² wolnej powierzchni podłogi (nie zajętej przez maszyny i inne wyposażenie stanowisk pracy).

Wysokość pomieszczeń stałej pracy nie może być mniejsza niż 3 m w świetle jeżeli w pomieszczeniach tych nie występują czynniki szkodliwe dla zdrowia.

ERGONOMIA STANOWISKA PRACY C. D.:

Dopuszcza się obniżenie wysokości tych pomieszczeń do 2,5 m w świetle jeżeli:

- w pomieszczeniu zatrudnionych jest nie więcej **niż 4 pracowników**, a na każdego **przypada co najmniej po 15 m³ wolnej objętości pomieszczenia**,
- przy pracach w pomieszczeniu usługowym lub produkcyjnym drobnej wytwórczości mieszczącym się w budynku mieszkalnym nie występują pyły lub substancje szkodliwe dla zdrowia, hałas nie przekracza dopuszczalnych wartości poziomu dźwięku w budynkach mieszkalnych (określonych w polskich normach), a na jednego pracownika przypada co najmniej 15 m wolnej objętości pomieszczenia.

Pomieszczenia pracy powinny być oświetlone światłem dziennym oraz światłem elektrycznym (spełniającym wymagania określone w polskich normach tj. **nie mniej niż 500 luksi lx**),

Okna w pomieszczeniach pracy powinny być wyposażone w odpowiednie urządzenia eliminujące nadmierne operowanie promieni słonecznych padających na stanowiska pracy.

W pomieszczeniach pracy należy utrzymywać temperaturę nie niższą niż 18°C.

Temperatura optymalna powinna się wahać w granicach 20-24 °C oraz powinna być zapewniona odpowiednia wentylacja lub klimatyzacja (urządzenia wentylacji mechanicznej powinny być tak instalowane, aby strumień powietrza nie był kierowany bezpośrednio na stanowiska pracy).

OCHRONA PRZECIWPOŻAROWA

OCHRONA PRZECIWPOŻAROWA

Podstawowe definicje

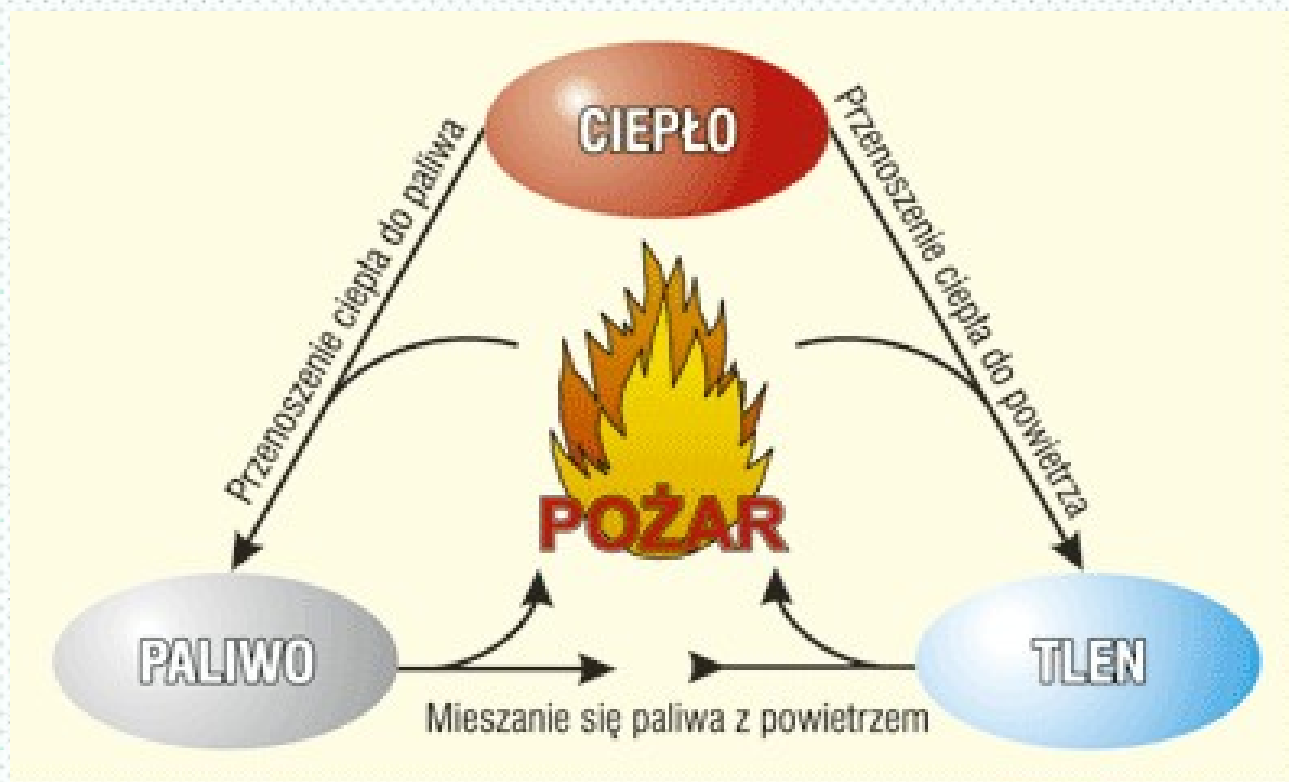
Zagrożenie pożarowe - zespół czynników wpływających na powstanie i rozprzestrzenianie się pożaru, a przez to - na wystąpienie niebezpieczeństwa dla ludzi, zwierząt, roślin oraz dorobku materialnego kulturalnego zbiorowości ludzkich.

Bezpieczeństwo pożarowe - stan eliminujący zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzi, uzyskany przez funkcjonowanie systemu norm prawnych i technicznych środków zabezpieczenia ppoż. oraz prowadzonych działań zapobiegawczych przed pożarem.

Przyczyny powstania i rozprzestrzeniania się pożaru

Do przyczyn powstania pożaru w obiektach administracyjno-biurowych można zaliczyć:

1. palenie tytoniu w miejscach niedozwolonych i wyrzucanie nie wygaszonych niedopałków do koszy, kontenerów i innych pojemników ze śmieciami,
2. niewłaściwa obsługa urządzeń i instalacji elektrycznych, pozostawienie bez dozoru piecyków elektrycznych pod napięciem prądu,
3. wady w instalacji elektrycznej (stosowanie palnych prowizorycznych osłon na żarówkach, przeciążenie sieci, „watowanie” bezpieczników, itp.),
4. wyładowanie atmosferyczne tzw. uderzenie pioruna,
5. podpalenie

Na szybkość rozprzestrzeniania się pożaru **w obiektach ma wpływ:**

- późne zauważenie pożaru,
- brak dojść do miejsca pożaru (pozamykane drzwi -
brak kluczy; klatki schodowe, drzwi oraz korytarze pozostawiane meblami i sprzętem),
- zły stan techniczny sprzętu ppoż. brak dostępu do niego, brak znajomości
jego obsługi,
- brak znajomości zasad alarmowania Państwowej Straży Pożarnej,
- brak dojść i oznakowań miejsc usytuowania głównych wyłączników prądu, wody i gazu,
- nieumiejętne prowadzenie akcji ratowniczej przed przybyciem PSP
w tm (otwieranie okien, drzwi przy niewystarczającej ilości sprzętu ppoż., panika,
błędy w prowadzeniu ewakuacji)

Obowiązki pracownika w zakresie przestrzegania przepisów ppoż.

Do podstawowych obowiązków pracownika z zakresu ochrony ppoż. zaliczyć należy:

1. udział w organizowanych szkoleniach przeciwpożarowych, zgłaszanie bezpośredniemu przełożonemu o zauważonych usterkach (uszkodzenia instalacji elektrycznej, odgromowej, sprzętu ppoż. itp.),
2. znajomość zasad alarmowania Państwowej Straży Pożarnej,
3. znajomość usytuowania podręcznego sprzętu ppoż. (przynajmniej w obrębie swojego stanowiska pracy) oraz umiejętność jego obsługi,
4. znajomość zasad zachowania się w przypadku powstania pożaru, stosowanie się do obowiązujących przepisów przeciwpożarowych.

Zasady zachowania się pracownika w przypadku powstania pożaru

- ocenić sytuację - czy jest on w stanie ugasić pożar dostępnymi gaśnicami,
- jeżeli pożar obejmuje minimalną powierzchnię (pożar w „zarodku”) - przystąpić do jego ugaszenia przy użyciu gaśnic lub wody z hydrantu,
- powiadomić o pożarze pracowników znajdujących się w bezpośrednim otoczeniu pożaru, którym może grozić niebezpieczeństwo oraz swojego przełożonego,
- powiadomić Państwową Straż Pożarną, stosować się ściśle do poleceń przełożonego oraz dowódcy PSP.

EWAKUACJA

Celem ewakuacji ludzi **jest zapewnienie osobom szybkiego i bezpiecznego opuszczenia strefy zagrożonej lub objętej pożarem.**

Do celów ewakuacji służą **drogi ewakuacyjne i klatki schodowe,** z których istnieje możliwość bezpośredniego wyjścia na zewnątrz lub przedostanie się do innej strefy niezagrożonej pożarem.

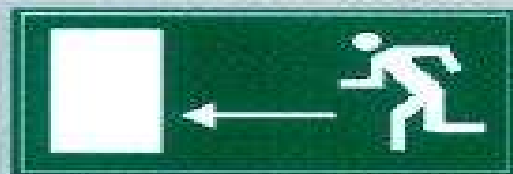
NIGDY NIE COFAMY SIĘ/NIE WRCAMY SIĘ !!!

W czasie ewakuacji zabronione jest:

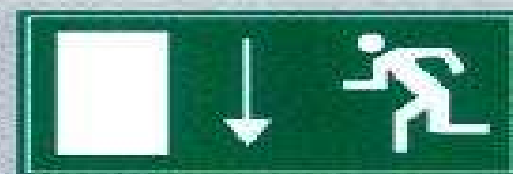
- dokonywanie jakichkolwiek czynności mogące wywołać panikę,
- przechodzenie w kierunku przeciwnym do kierunku ewakuacji,
- zatrzymywanie się lub tamowanie ruchu w inny sposób,
- korzystanie z windy.

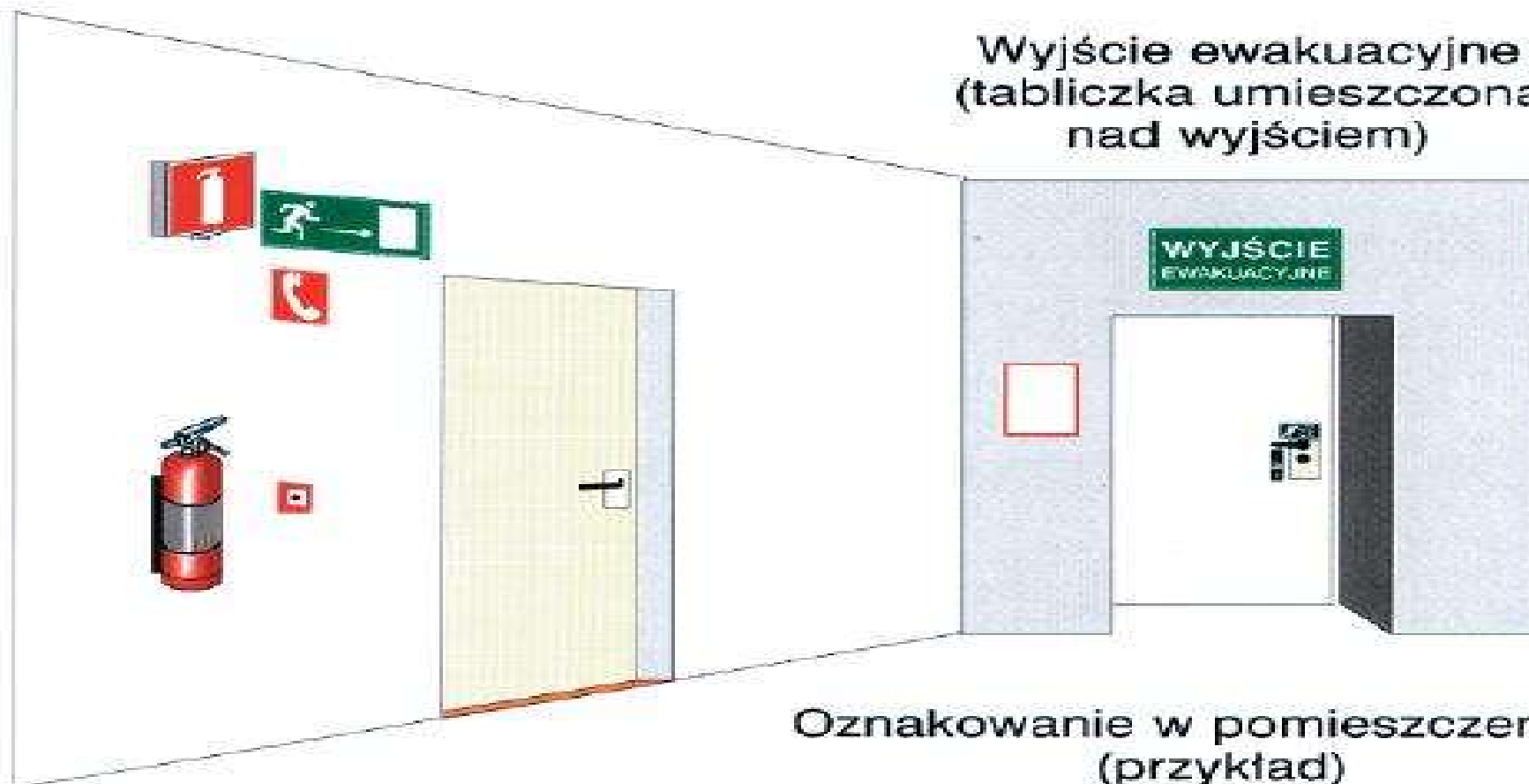
EWAKUACJA

Kierunek do wyjścia
drogi ewakuacyjnej

Wyjście ewakuacyjne
(tabliczka umieszczona
nad wyjściem)

Oznakowanie w pomieszczeniach
(przykład)

Zasady alarmowania Państwowej Straży Pożarnej (PSP):

Kto zauważy pożar, klęskę żywiołową lub inne miejsce zagrożenia, obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić osoby znajdujące się w strefie zagrożenia, oraz jednostkę straży, bądź Policję.

Wykręć numer alarmowy 112 / 998 i przekaz:

- 1.dokładny adres,
- 2.co się pali,
- 3.czy są zagrożeni ludzie,
- 4.nazwisko i imię zgłaszającego o pożarze,
- 5.numer telefonu, z którego jest zgłoszenie

Podręczny sprzęt gaśniczy – obsługa i zastosowanie

Sprzęt przeciwpożarowy

Znak
„gaśnica”

RODZAJE GAŚNIC

grupa	piktogram na gaśnicy	materiał
A		ciała stałe pochodzenia organicznego (drewno, papier, węgiel, tkanina, słoma, itp.)
B		ciecz palna (benzyna, nafta, oleje i pochodne)
C		gazy palne (metan, acetylen, wodór miejski)
D		metale (sód, potas, magnez, lit i ich
F		tluszcze (tluszcze i oleje jadalne)

GAŚNICA ŚNIEGOWA

Gaśnicą śniegową gasimy:

- ciała stałe (drewno, papier, tworzywa sztuczne itp.),
- gazy i ciecze łatwo palne (propan, butan, metan, etylina, rozcieńczalniki),
- instalacje i urządzenia (min. komputery) elektryczne pod napięciem prądu.

GAŚNICA PROSZKOWA

Proszkiem gasimy:

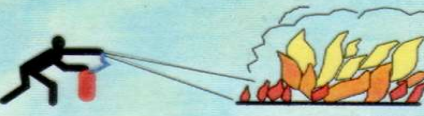
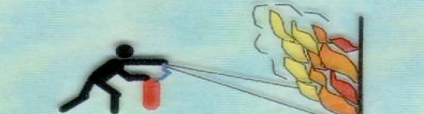
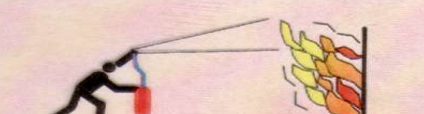
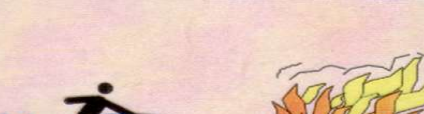
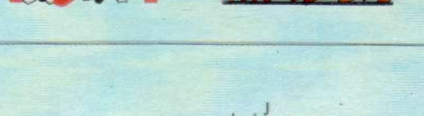
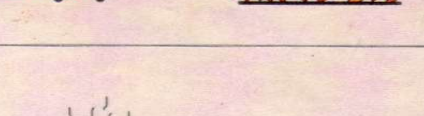
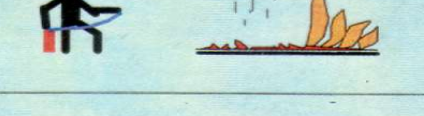
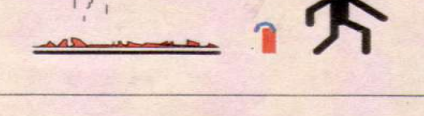
- ciała stałe (drewno, papier, węgiel, gumę, tworzywa sztuczne),
- gazy i ciecze łatwo palne (propan, butan, metan, etylina, rozcieńczalniki),
- instalację elektryczną pod napięciem prądu elektrycznego.

Sprzęt gaśniczy powinien być umieszczony w miejscach łatwo dostępnych i widocznych, przy wejściach i klatkach schodowych, przy przejściach i korytarzach, przy wyjściach na zewnątrz pomieszczeń, w obiektach wielokondygnacyjnych sprzęt należy umieszczać w tych samych miejscach na każdej kondygnacji, do sprzętu powinien być zapewniony dostęp o szerokości co najmniej 1 m, sprzęt należy umieszczać w miejscach nie

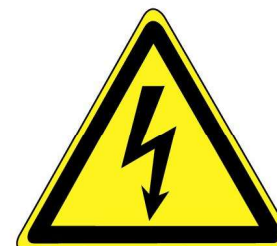

Zasady gaszenia ognia za pomocą podręcznego sprzętu gaśniczego.

	DOBRZE	ŹLE
Gasić ogień w kierunku wiatru (z wiatrem)		
Palące się powierzchnie gasić rozpoczynając od brzegu!		
Požary substancji kapiących i płynących gasić strumieniem skierowanym od góry do dołu!		
Požary ścian gasić strumieniem skierowanym od dołu do góry!		
Stosować wystarczającą liczbę gaśnic - nigdy jedną po drugiej!		
Zwracać uwagę na możliwość ponownego rozpalenia się ognia!		
Nigdy nie wieszać gaśnic po ich użyciu na stałe miejsce. Najpierw zlecić ich ponowne napełnienie!		

Znaki ostrzegawcze

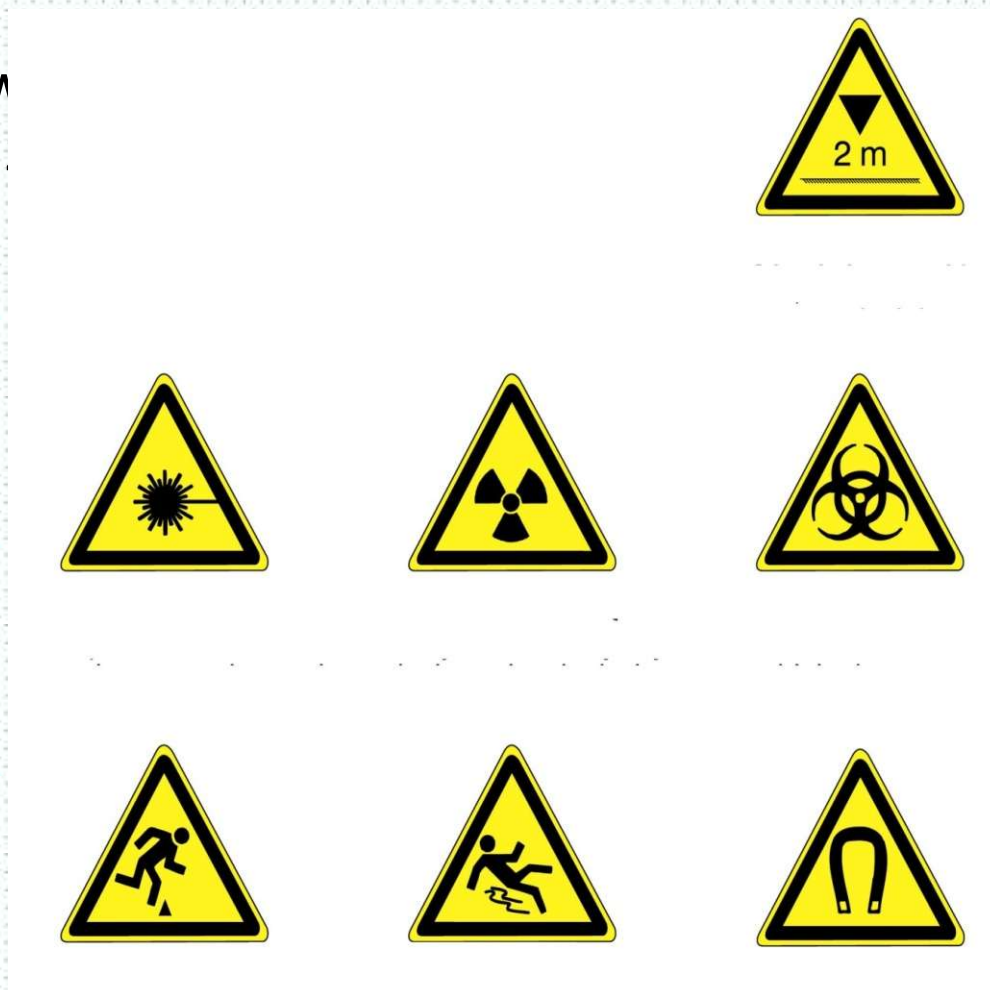
Znaki
ostrzegawcze
stosowane są
w zakładach
przemysłowych,
na stanowiskach
pracy do
ostrzegania
i informowania
pracowników oraz
innych osób tam
przebywających
o grożącym
niebezpieczeństwie

Znaki ostrzegawcze

Znaki ostrzegawcze stosowane są w miejscach, w których występują niebezpieczne

- agresywnych właściwości fizycznych, chemicznych i biologicznych materiałów
- środków transportu
- prądu elektrycznego
- elementów konstrukcyjnych budynku
- zwierząt

Znaki nakazu

Znaki nakazu są to znaki ochrony i higieny pracy stosowane w celu pracownikom i osobom postronnym informacji o konieczności zastosowania odpowiednich środków technicznych i organizacyjnych w celu zapobiegania wypadkom, utracie zdrowia i uniknięcia niebezpieczeństwa.

Znaki nakazu

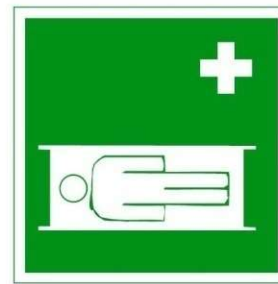
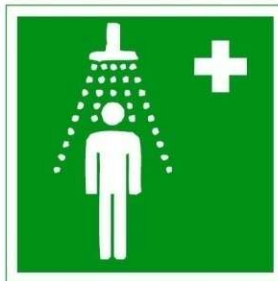
Znaki nakazu stosowane są w miejscach, w których występują niebezpieczne zagrożenia wymagające zastosowania odpowiednich środków ochronnych w postaci:

- ochron indywidualnych
- osłon na ruchome lub niebezpieczne wystające części maszyn urządzeń
- wygrodzeń i zabezpieczeń miejsc niebezpiecznych
- czynności higienicznych
- sygnalizacji dźwiękowej, świetlnej itp.

Znaki informacyjne

Znaki informacyjne są to znaki ochrony i higieny pracy stosowane w celu oznakowania miejsc, w których znajdują się urządzenia i instalacje dla higieny osobistej oraz urządzenia niezbędne w sytuacjach wypadkowych.

Znaki i barwy bezpieczeństwa ochrona przeciwpożarowa

Znaki ochrony przeciwpożarowej

Hydrant

Telefon
alarmowy

Wąż pożarowy

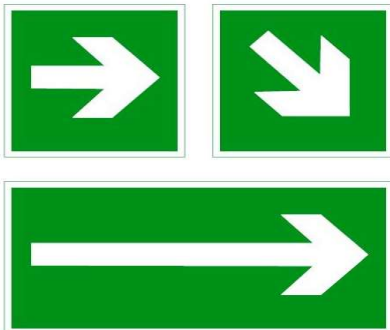
Alarm
przeciwpożarowy

Nakazane kierunki

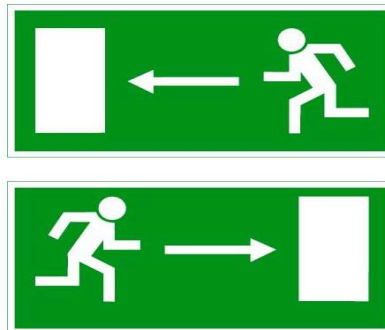
Znaki i barwy bezpieczeństwa znaki ewakuacyjne

Kierunek drogi ewakuacyjnej

Strzałki krótkie - do stosowania z innymi znakami
Strzałka długa - do samodzielnego stosowania

Kierunek do wyjścia drogi ewakuacyjnej

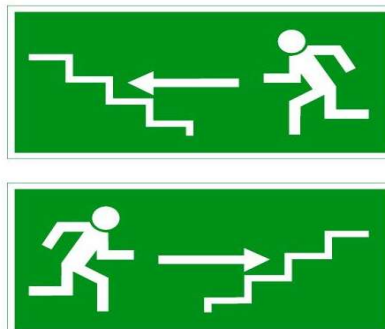

Znak wskazuje kierunek drogi ewakuacyjnej do wyjścia: może kierować w lewo lub prawo

Wyjście ewakuacyjne

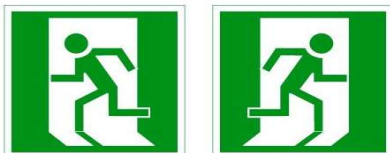

Wyjście ewakuacyjne

Znak wskazuje kierunek drogi ewakuacyjnej do wyjścia schodami w górę, na lewo lub prawo

Drzwi ewakuacyjne

Znak stosowany nad drzwiami skrzydłowymi, które są wyjściami ewakuacyjnymi (drzwi prawe lub lewe)

PIERWSZA POMOC PRZEDMEDYCZNA

PIERWSZA POMOC PRZED LEKARSKA

Podstawowe wskazówki przed rozpoczęciem udzielania pierwszej pomocy:

- oceń liczbę i rodzaj urazów poszkodowanych (szybka selekcja),
- wezwij pomoc, podając miejsce wypadku,
- liczbę poszkodowanych oraz numer telefonu z którego dzwonisz.

Bezpieczeństwo ratownika

- Pamiętaj o swoim bezpieczeństwie – bezpieczeństwo ratownika jest zawsze najważniejsze,
- Nie narażaj się na niepotrzebne ryzyko,
- Unikaj kontaktu z krwią poszkodowanego,
- Zawsze pamiętaj o jednorazowych rękawiczkach.

Obowiązki ratownika !!!

- Szybko i spokojnie ocenić sytuację.
- Wezwać specjalistyczną pomoc.
- Jak najszybciej usunąć zagrożenie (np. odłączyć prąd) .
- W miarę możliwości rozpoznać rodzaj obrażenia.
- Udzielić szybkiej i właściwej pomocy.
- Zorganizować transport poszkodowanego.
- Pozostać przy poszkodowanym do przybycia pomocy medycznej.

PIERWSZA POMOC

„KTO CZŁOWIEKOWI ZNAJDUJĄCEMU SIĘ W POŁOŻENIU GROŻĄCYM BEZPOŚREDNIM NIEBEZPIECZEŃSTWEM UTRATY ŻYCIA ALBO CIĘŻKIEGO USZCZERBKU NA ZDROWIU **NIE UDZIELI POMOCY**, MOGĄC JEJ UDZIELIĆ BEZ NARAŻENIA SIEBIE LUB INNEJ OSOBY NA NIEBEZPIECZEŃSTWO UTRATY ŻYCIA ALBO CIĘŻKIEGO USZCZERBKU NA ZDROWIU **PODLEGA KAŻE POZBAWIENIA WOLNOŚCI DO LAT 3.**”

Kodeks Karmy art. 162.

PIERWSZA POMOC

Zasady wezwania pierwszej pomocy:

1. W pierwszej kolejności prosimy kogoś pomoc kto jest najbliżej.
Może zająć się poszkodowanym a druga osoba dzwoni po Pomoc.

2. Gdy się już dodzwonimy na nr ratunkowe:

Pogotowie: 999

Straż Pożarna 998

Policja 997

Numer ratunkowy: 112

Mówimy spokojnie co się dzieje i odpowiadamy ściśle na pytania

Dyspozytora:

CO?: Co się stało(np. Wypadek drogowy, ilość poszkodowanych, ich stan)

GDZIE?:(ulic, nr domu, nr mieszkania, klatka, piętro itd)

KTO?: Kto zgłasza wezwanie, nr telefonu i dane osobowe

Zranienia- nazywamy urazowe uszkodzenia tkanek, połączone z przerwaniem skóry lub błony śluzowej.

W zależności od przedmiotu uszkadzającego oraz stopnia uszkodzenia rozróżniamy :

- **rany cięte** zadane ostrym przedmiotem lub narzędziem np. nóż, brzeg blachy itp.
- **rany kłute** – zadane ostro zakończonym narzędziem jak: gwóźdź, nóż itp.
- **rany szarpane** –powstają najczęściej prze wirujące części maszyn

Postępowanie przy zranieniu

- Zatrzymanie krwotoku,
- Zabezpieczenie rany przed zakażeniem,
- Miejsce zranione przykryć wyjałowioną gazą

Krwotoki

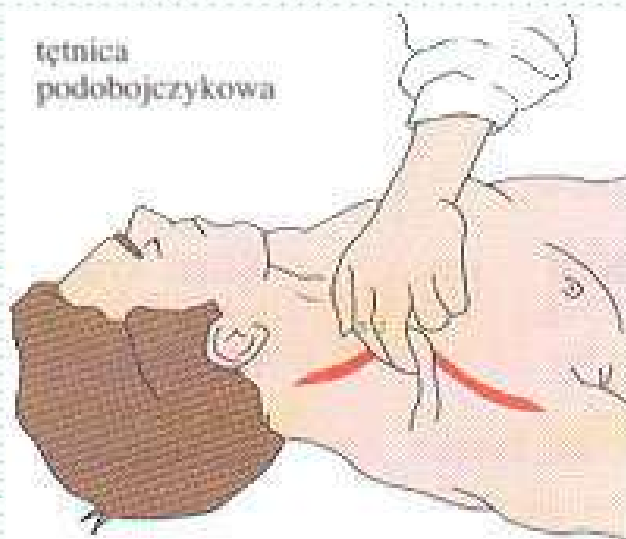
Szybki i obfity wylew krwi z uszkodzonego naczynia krwionośnego. Wypływanie krwi wolne i skąpe nazywamy krwawieniem

- Krwotoki dzielimy na:
- Zewnętrzne (jama ustna, nos itp.)
- Wewnętrzne (jama otrzewna, opłucna itp.)

Chorego nieprzytomnego z zachowanym oddechem własnym należy ułożyć w pozycji zbliżonej do ułożenia bocznego bezpiecznego z jednocześnie obniżoną górną częścią ciała (np. przez podłożenie koców pod części dolne).

Każde krwawienie tętnicze należy tamować **uciskiem przed miejscem krwawienia** (od strony serca). Krwawienia sączące (żylne) należy zabezpieczyć opatrunkiem uciskowym.

Miejsca ucisku dużych naczyń:

Krwotoki wewnętrzne – mogą powstać w wyniku choroby, upadku z wysokości, uderzenia, zgniecenia

Złamania

Zamknięte- gdzie przy uszkodzeniu kości i okolicznych tkanek nie ulega uszkodzeniu skóra.

Otwarte- gdzie oprócz przerwania ciągłości kości występują uszkodzenia skóry i mięśni.

Podejrzenie uszkodzenia kręgosłupa zachodzi w szczególnych rodzajach urazów, np. spowodowanych upadkiem z wysokości.

Objawy: pacjent z zachowaną świadomością zgłasza ból w okolicy kręgosłupa oraz ew. utratę czucia w nogach.

Chorego z urazem kręgosłupa należy **ułożyć na płaskim podłożu i unikać obracania w osi ciała.**

W przypadku urazu głowy należy:

- usunąć z jamy ustnej ciała obce, krew, wymiociny, wydobyć zapadnięty język,
- jeśli istnieje podejrzenie złamania odcinka szyjnego kręgosłupa przeciwwskazane jest odginanie głowy,
- odpowiednie ułożenie poszkodowanego,
- krwawienie z ran powłok głowy należy tamować,

Postępowanie przy złamaniu

Założyć opatrunek na ranę otwartą.

Unieruchomić złamaną kończynę.

Zapewnić transport do lekarza.

- krwawienie z ran głowy z uszkodzeniem kości nie tamuje się , a jedynie okrywa się jałowym opatrunkiem,
- wypływ podbarwionej krwią cieczy lub krwi z nosa i ucha nie tamuje się i nie wyciera śladów – okrywa się jałowym opatrunkiem.

Porażenia prądem elektrycznym

Działanie prądu na organizm ma działanie:

Miejscowe – w postaci oparzenia

Ogólne - zaburzenia rytmu serca

Postępowanie w przypadku porażenia prądem elektrycznym.

1. Ocena sytuacji.

2. Uwolnienie poszkodowanego najlepiej
przy użyciu jakiegoś przedmiotu

Nie przewodzącego impuls elektryczny
np. szczotki.

3. Zaopatrzenie poszkodowanego.

W zależności od stanu porażonego zastosować odpowiednie czynności ratownicze :

Przy zatrzymaniu oddechu – sztuczne oddychanie

Przy zatrzymaniu czynności serca – masaż serca

30 / 2 = 30 uciśnień klatki piersiowej 2 oddech ratownicze i kolejne 30 uciśnień klatki piersiowej, czynność tą jak już zaczniemy nie możemy przestać i kontynuujemy do przyjazdu pogotowia ratunkowego

Uwaga ważne Telefony Alarmowe !!! Zapamiętaj

998

999

997

